

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvcvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Vsum pilei clericalis non exigant. Cap. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

habet virum. Si enim feceris quod debes, fieri potest, ut pluribus spiritualibus filii circumcangaris, quam celebres Concionatores & Confessarij, teque postea miraberis tantis filiorum manipulis vallari, & dices in corde tuo: Quis genuit mihi istos? Ego sterilis & non pariens: Ego non sum Prædicator, non Confessor, non doctus, & istos quis entruit, quis eos mihi dedit? dicam, oratio, suspiria, lacrymae & gemitus. Desiderium quippe pauperum exaudiuit Dominus. Oratio humilantis se penetrat caros: Deus voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiens. Hoc unum est, quod tam multos filios dat ei, qui videbatur sterilis, & patris nomine non appellabatur.

1.6.c. 16.

Vit.

Hoc Concionatores, & Confessarios sæpe recognoscere debere, dicebat B.P. Franciscus Xaverius, primò quidem, ut Fratribus suis se non præponerent, sibi persuadendo plus illos se presentare & operari: deinde, ut hoc pacto maiori inter se omnes ynone & caritate connectantur.

Ad hæc habent & aliud in hoc commodum & bonum Laici, scilicet, quod cum ipsis fructum & lucrum aliquod in animabus, eo quo diximus modo faciunt, securiores sint, quam aut Prædicatores, aut Confessarij, aut Lectores Scholastici; propterea quod Concionator & Lectio, sæpe in magno evanescendi superbiedique agant periculo; Confessarius vero dubius semper sit, malè an benè procedat.

Huc accedit, quod magnas ministerio & munia hæc sollicitudines & impedimenta involuant, ita quidem, ut non raro homo, qui ipsis ritè perfungatur sui ipsis obliuiscatur, ac se ipsum & proprium profectum negligat. At Fratres Laici securè rem suam agunt, meritumque & quæstus eorum in tuto est, quia ab hac vanitate nec non ab hisce curis anxiis & scrupulis planè liberi sunt. Adeò, ut semper aliquam in lucro nostro partem habeant, & non raro etiam potissimum & maximam, dispendij vero nostri minimè participant, sed id totum nostrum sit, totum nobis obueniat. Utinam vero interdum non contingat, ut Concionator vanam gloriam metat, Frater vero Laicus omnem fructum & profectum qui fit, ad se trahat, (quia non bona sed iniqua hæc esset partitio) sed omnes laboris nostri fructu gaudeamus, omnia ad maiorem Dei gloriam semper faciendo.

CAPVT VIGESIMVMQVINTVM.

Colloquia cum secularibus quomodo insituenda.

133. *IN colloquiis cum Externis, agant de rebus spiritualibus, ut eos iuuent, prout prescribitur in Regula 24. Comm. & Reg. 9. Coadiut, ut*

datà commoda occasione vtantur pī colloquii proximum ad meliorem promouere & consilio atque exhortatione ad bona opera, præfertion ad confessionem excitare, videndo ne limites sibi à Regulâ præscriptos excedant. Ideò in Reg. 42. Communeditum est, ut id procurent pro ratione sui gradus, hoc est, ne eo modo quo Sacerdotes & Fratres Theologi faciente solent, resoluendo casus conscientiarum & doctrinas Theologicas proponendo vel explicando. Hoc enim ad Laicos Fratres non spectat.

Hoc exequebatur supra laudatus Coadiutor Vit. Al. noster Ioannes Ximenez: Nam stiebat valde proximorum salutem, & ut omnes Deum agnoscerent, eiusque legem sanctissimam custodirent, ex quo oriebatur internum quoddam consilium ad homines iutandos. Cum omnibus enim rusticis & ignarib[us] hominibus occurribus ita colloquebatur, ut inciperet ab aliquo re, quam illi libenter audiebant, sed mox transferat ad id quod ipse evipiebat, fructum scilicet animarum eorum, & ita miscebat sermones de Deo, Præcogitatibus autem, quæ illis esset dicturus: & talen scientiam, ac peritiam ipsius gradui accommodata Dei ei dederat, adeoq[ue] suauiter agebat, ut ordinariæ eos lucraretur & in moribus ac vita mutaret quibuscum agbat.

Simili modo alter noster Coadiutor Alphonsus Rodriguez, cum officium Ianitoris per aliquot decades annorum obiret, tam salutaria miscebat cum externis colloquia, præfertim cum studiosis, ut quam plurimos ad statum Religiosum amplectendum, alios vero feret innumeratos, ad vitam pię traducendam adduxerit. Idem faciebat Paulus Cicottus Coadiutor Ital[us], fama sanctitatis Romæ celebris, cum eadem etiam sancte mortuus, ut alios multos non cōmemorem.

CAPVT VIGESIMVMQVARTVM.

Vsum pilei Clericalis non exigant.

CVM hoc Opusculum potissimum scriptum in gratiam Personarum Societatis ad obsequia manualia domestica receptarum, necessarium videtur, ut hoc loco attexam causas quibus mota est Societas nostra, ut in septimā & octauā Congregationibus generalibus, post longam deliberationem & rationem pro vita que parte discussionem, statuerit, ne in posterum Laicis ad eius obsequia recipiendis permittetur vsum pilei clericalis, sed solis antecepitis in quibusdam prouinciis indulgeretur. Et quia singulati Dei & Societatis beneficio, ad sui virtutis Congregationi generali, septima quidem, tanquam Elector R.P. Muij Vitellefci, missus à Prouincia Poloniæ, octaua vero tanquam Elector R.P. Vincentij Carrafa, missus à Provincia Lithuanie, possum indulbiā fide tanquam præsens & oculatus & auritus testis, hic inferre veram huius rei narrationem.

Inpri-

In primis: cum SS. D. N. Paulus V. Pontifex Max. & per Illustrissimum Cardinalem Bellarminum, & per R. P. Ferdinandum Alberum, tunc Vicarium Generalem totius Societatis, nobis omnibus congregatis solenniter, commendasset, in illa Congregatione reduceremus Societatem ad primum eius viuendi morem, si forte aliquam in te deflexisset à pristina viuendi ratione, & aliquot Societatis Provinciae proposuerint roti Congregationi, usum pilei Clericalis Coadiutoribus nostris laicis, post Congregationem quintam generalem (cuius tempore Romae secundum Novitiatum annum finiebam) à R. P. Claudio Generali primum concessum, non esse conformem pristino more Societatis; Septima Congregatio post septem dierum hac de re deliberationem & disputationem, & aliquot intercessiones Patrum Hispanorum, statuit; ne deinceps nostris Laicis ad domestica obsequia admittendis, usum pilei Clericalis concederetur.

Non est necesse hoc loco recensere grauissimas rationes, quibus mota est Societas, in septima & Octava Congregatione Generali ad hoc statuendum.

Adferam ego, quæ post Septimam Congregationem generalem inueni in scriptis secretis Archivij Romani in confirmationem huius Decreti septimæ Congregationis. Cum enim dissoluta Congregatione septimâ iussu fuisse anno 1616. à R. P. Mutio Generali, ex Protocollo Archivij Romani excerpere omnia Responsa omnium Praepositorum Generalium & ipsius S. P. N. Ignatij usque ad annum 1615. sive ad mortem P. Claudi, cui R. P. Mutius immediatè successit, haec Responsa & Decreta inueni.

Primo: Inueni in Registro seu Protocollo Originali anni 1555. fol. 4. b. versu 4. tale Responsum S. P. N. Ignatij, & in altero libro Responsorum Generalium in minore formâ, hoc est, in quarto, signato in tergolitera A. fol. 31. numer. 140.

Cum Rector Collegij Viennensis Nicolaus Lanios proposuisset varia dubia P. N. Ignatio decidenda ab eo, circa modum viuendi Societatis; exempli gratia: Quoties nostri Adolescentes communicare deberent: & an Noniti Societatem ingressi, secularem in ea habitum aliquandiu retinere possent? proposuit etiam, an nostris Coadiutoribus Laicis usum pilei Clericalis concedere posset? Sic S. Pater Italice respondit: Alii deputati per seruitoria & laici la ratione non permette rebbe che se li concedesse beretta de prete. hoc est. Non est conforme ratione, permittere & concedere Beretum Sacerdotalem deputatio pro seruitorio & laici.

Secondo: Post mortem P. N. Ignatij in prima generali Congregatione sub P. Iacobo Laynez eius Successore & dilecto socio celebrata, factum est Decretum, vetans ne laicis Societatis

permitteretur usus pilei sacerdotalis, exceptis solis sacrifis. Decretum hoc in Actis Congregationis prima manu scriptis titulo 6. dist. 16. in Decretis vero impressis numer. 95. est huiusmodi.

Quatum fuit de ratione vestium & pileorum, quibus Laici nostri vii deberent: nihil statuendum usum est; sed eam indumenti rationem probari, qua nostri Laici à Sacerdotibus nostris, & secularibus hominibus distinguenteruntur: & ut vestitus honestus esset, iuxta modum patriæ: & pileorum quidem ratio Provincialium arbitrio relista est. Eos tamen qui in seruendis Missis officium habent, Clericali pileo vii debere, usum fuit.

Quibus verbis Congregatio prima nostra Generalis, post mortem S. P. N. Ignatij celebrata, primò aperte deceruit, nostros Laicos deberre distinguere à Sacerdotibus indumento, vestibus, & pileis. Secundò, iis solis qui Missis inseruunt concedens Clericalem pileum, indicat alios vii eo non debere.

Quando autem pileorum rationem Provincialium arbitrio relinquit, id non idem facit, quasi relinquat potestem penes Provinciales dandi Laicis pileos Clericales (sic enim sibi Congregatio contradiceret, & uno eodemque decreto id statim abiit garet; quod antea immediate statuerat, de seruanda distinctione indumenti, inter Laicos & Sacerdotes) sed ut Provinciales pro diversitate Regionum statuerent, quæ formâ pileorum Laici vii deberent, scilicet, an galeris, an aliis, salua tamen distinctione à pileo Clericali.

Tertiò: Cum autoritate secunda generalis Congregationis sub B. Franciso Borgia habita varia dubia proposita essent Congregationi ab ea soluenda; sic autoritate secunda Congregationis Definitores deputati, hoc dubium soluerunt.

Ad Quartam: de vestibus & pileis Coadiutorum responsum est in Decreto 45. Prima Congregationis. De eo autem quod ibi non explicatur (scilicet, quod Congregatio prima Provincialium arbitrii, ut supra dictum est, reliquerat) magis videatur probari usus exiguæ galeri, & ut interiores vestes, sotanne vulgo dicte, ad medium tibiam plus minus attingerent, & mantello vterentur. Usus tamen pilei non videatur introducendus, praesertim vii communes sunt Laici & Clerici, ut in Lusitania.

Habetur hoc Responsum Definitorum auctoritate secunda Congregationis generalis datum in libro Romani Archivij, in quarto, notato litera B. fol. 3. p. 2. n. 26.

Quarid: Extat Decretum R. P. Borgie tertij Praepositi Generalis in libro A. fol. 53 pag. 2. factum anno 1566. 11. Ianuarij, in quo post alia de aliis rebus dicta hoc additur numer. 10. Visio quæl che si trattò nella prima General Congregatione, intorno alle berette de Nostri fratelli Coadiutori temporali, mi è parso, non si usino più, ma in lugo di quelli, cappelli, che si potranno fare honesti & leggeri,

secundo

secondo l'usanza deli paesi diversi adoperanno.

Quintò: Idem B.Borgia Generalis scribens Prouinciali Castellæ anno 1566.25.Aprilis, concensit vt Laici nostri vterentur galeris, quorum usus inconmodus in obsequijs domesticis videbatur; voluit tamen vt eorum loco adhiberentur rotundi pilei, (quales olim Romæ portabantur à Nouitijs ante Generalatum P.Mutij) idque ob eam causam, quod illis sufficienter distinguui possent Laici à Sacerdotibus. Verba eius hæc habenerunt in Registro Hispanico Romani Archivij anni 1566.fol.178.pag.1.versu 6.ante finem, & in alio lib. A.fol.317. pag 2, num.13. *Los bonetes rotundos en los legos se pueden an* suffrir, *pues que son diferentes de los que traen los* Sacerdotes y Scholares, *y asi no sera necesario traian* Sombreros.

Sexto: Idem B.Borgia in codem Registro habente in tergo hunc titulum inscriptum Hispana & continente Hispanicas epistolas eius ab anno 1564. vsque ad 1566. fol.177. b. versu 2. ad Prouincialem Aragoniæ sic scribit: *Los Coadjutores pueden pañar con sus bonetes rotundos pues son diferentes de los que traen los Sacerdotes*: Hoc est: In Laicis possunt ferri pilei rotundi, cùm sint differentes ab illis quos portant Sacerdotes, & ita non erit necesse vt portent galeros.

Septimò: Idem P. Borgia volens consolari Coadjutores, quamvis circa annum Domini 1569. indulserit vt pileo clericali vterentur, tam certum est, eius tempore etiam in Italia non vbiique fuisse receptum eius usum. Præterea eos qui illo vrbabantur intra priuatos parietes domesticis officiis occupati, non fuisse solitos illos gestare ijs in locis, in quibus videti poterant ab externis.

Hoc patet ex literis P. Secretarij Societatis nomine huius Generalis scriptis ad Prouincialem Siciliæ anno 1570.18.Februario, quæ habentur in Registro Italiae anni 1570. fol.87. pag.1. vers.4. ante finem, & in alio libro A. fol.1407. pag.2. num.143.

Nostro Padre Vorrebbe intendere il parere di V.R. & deli suoi Consultori, quanto al portar barette de preti, gli nostri Fratelli Coadjutori nella Prouincia di Sicilia, presupposto che quelli che s'affaticano, dove sono visti da forastieri o quelli che vanno soli, portano il capello, & che qui, & anche in altre Provincie dove si è fatta la prona si consolano con questo detti Coadjutori & non si vede li faccia danno alcuno.

Porro non fuisse sub toto Generalatu P. Borgiae admisum in Sicilia hunc usum pileorum Sacerdotialium patet ex literis R.P. Euardi Successoris in Generalatu P. Borgiae, paulo post adferendis paragrapho 10.

Orauimus extat Decretum, impressum tertii Congregationis generalis hac de re in hæc verba no.32. Cum questio de pileis Coadjutorum temporalium de qua in prima Congregatione actum fuerat, utrum proposita suisset, Decretum fuit, ut R.P.N.

Generali (qui quod vnicuique Prouincia expedierit iudicabit) totum negotium reinqüeretur. Sic tamen, iuxta Decretum 16. tit.6. prima Congregationis, distinctio inter ipsos, & nostros Sacerdotes, & seculares etiam humines, seruaretur.

Nonò: Quartus Propositus Generalis P.Euardi in tertia Congregatione Generali electus, tum sua autoritate tum Congregationis tertiae (que hoc eius iudicio reliquit), vehementer laborauit, ne usus pilei Sacerdotialis in posterum concederetur Laicis, & paulatim minueretur. Nam scribens ad Visitatorem Castellæ sic agit in Epistola data 1578.20.Iunij.

La difficultad que V.R. siente entroducir los Sombreros en los Coadjutores se puede moderar, condexan a los que tienen ya bonetes con ellos, y dar orden, que los que no los tuvieren, o los que vinieren de nuevo, non trayan si non sombreros.

Habetur hoc responsum in libro A. fol.354. pag.1. num.147.

Decimò: Idem Generalis volens vt in Sicilia Sacrificia vterentur hoc pileo, iuxta Decretum primæ Congregationis, & videns Prouinciam Siciliæ difficultatem in eo recipiendo, moderatur usum, & eius difficultates solvens, ita scribit 1578.17. Iulij in Registro Siciliæ fol.30. pag.1.versa 8.ante finem.

Il dubio che V.R. ha circa il dar la bareta Clericale a Sacristani, si risolve con dirle, che mettendo in quell' officio persone stabili & idonee à continuare quell' officio ne gli lasci mutare se non per qualche vigente bisogno: & in questo modo non si verran à dare delle barete à molti come V.R. dice, ne altri baueran occasione di demandare d'esser Sagrestano, non si varriando questi simili officiali. Et in cafo che si mutino, si leuano loro le brette, perchè il Decreto li concede, ratione officij & non persone. Ne Collegij grandi poi, dove sono necessari due alla Sacristia, basterà che solo si dia al principal Sagrestano. Ex lib. A. fol.212. pag.2. num.123.

Vndeicimò, in Prouincia Romana separatim per Procuratorem Prouinciae eidem P.Generali exppositum fuit hoc postulatum anno 1576. num.10: *Vt in vestitu differant Coadjutores à Sacerdotibus, quo ad pileos & vestes exceptis Sacristis. Quod ille Generalis approbans, ita respondit.*

Animutent meliores antiquiores suavitatem, si depont: nulli autem in posterum de novo detur, qui admittetur ad Societatem, & qui nondum haberent: ac vero admovantur cum admittuntur fibi nungam talen pileum datum iri. De vestibus autem & palliis Superioribus: ipso poterunt sine rumore curare, ut res redigatur ad eam distinctionem que ex Canone 63. Tit. Congregationis decet.

Habetur hoc Responsum in Romano Archivio in Responsis Generalium datis ab anno 1576. ad annum 1579. fol.7. pag.1. §. Ad dictum.

Duodecimò, idem P. Generalis Respondit Pro-

XV. DE OFFIC. LAICORVM IN RELIGIONE.

417

Prouinciali Logobardie seu Mediolanensi, scire cupienti, quid Statutum esset circa Pileos & vestes Coadiutorum temporalium sic scribens.

Non itis aperte est dicendum, non esse eis dandum pileum clericalem, & ita erit exequendum. Quibus iam concessus est, non est eis vi auferendus, sed paulatim persuadendum, ut illius ferre non curant, quemadmodum multi boni & meliores Romam fecerunt.

Decimo tertio, cum Prouincia Aragoniae anno 1576, petiisset, ut in ea Coadiutores temporales posset vei pileo clericali, quo tunc non vtebantur, idem P. Generalis ita respondit numer. 10.

Non est immunitanda consuetudo illa Prouincia Aragoniae, in pileis quos gestant Fratres Coadiutores, quibus a Sacerdotibus distinguuntur, ut melius Decretum Tertie Congregationis Generalis obserueretur. Et, si in aliis Prouinciis abusus inueniatur, corrigetur.

Absolum vocat, correptione dignum, vsum pileorum Clericalium in Laicis.

Decimo quartto, idem Generalis, Respondens ad petitionem Prouinciae Belgicae, cupientis ne in illa, etiam laicis, pileus Clericalis ex confessione Primae Congregationis Generalis peritteretur, ita petenti rescribit n. 12.

Oportent Patres huius Prouinciae, ut P. N. Generalis, his in locis peritteret, eum vsum, qui habent fuit, quantum ad habitum, & pileos Coadiutorum, etiam si habeant Officium intercedendi Sacris. Ad hanc petitionem Prouinciae Belgicae, ita P. Euerardus Respondit:

Ad duodecimum, seruent Coadiutores vestiendi modum quem habent habuerunt.

Decimo quinto, idem P. Euerardus Generalis, scribens ad Claudium Aquaniuam tunc Praepositum Prouinciam Prouinciae Neapolitanæ, cupientem scire praxim, quam sequi deberet in permettendo Laicis vsum pileorum Clericalium, ita Respondit anno 1579. 29. Ianuarii, prout habetur in Registro Neapolitano Romani Archivij fol. 31 p. 1. post medium paginæ.

La praxi de Nostris Coadiutori quanto alla beretta, e' ista, che a quelli che di nouo entrano non se li permette, anzi dal principio chiaramente si austano, che non vi facciano pensiero: all' altri che già nestanno in pessesso, non si leua per forza, ma si come tal volta è ocorso, alcuni per sua deuotione veden do l'intentione de superiori, si monono à lasciarla, volentieri s'accetta. Ilche ancora si perra fare costi con quelli che V. R. Scrivuua bauerla offerta. Questi tali poi fuori, sempre portano il capello, in casa a suo ben placito, altri il cappello, altri beretta rotonda, obereitio, e per cio aspettiamo la Congregatione di Procuratori per determinare alba una cosa commune per tutti quanti, si di questo come anco delle Sotanne. Habetur hoc responsum, etiam in libro A. fol. 219. pag. 1. num. 160.

Decimo sexto, extant in Archivio Societatis diversarum Prouincialium Congregationum po-

stulata, quibus à Congregatione Generali pertinet, ut vsum pilei Sacerdotalis Laicis admittatur: cœlum primum à P. Claudio, post Quintam Congregationem Generalem. Hæc postulata Congregationi septima Generali me præsente, & audiente representata fuerunt, & re tota per septem dies agitata, rationibus in utramque partem allatis, conclusum fuit à septima Congregatione, ne vsum pilei Clericalis Coadiutoribus nostris Laicis in posterum admittendis, concederetur, formato Decreto hisce verbis: *Quod Decretum extat in Decretis impressis huius Congregationis n. 20.*

Cum propositum fuisse Congregationi, ut dignaretur discriberet aliquod certum in vniuerso Sacerdotiorum, Scholasticorum, & temporalium Coadiutorum vestitu, Decreto suo statuere: censuit primò, servandam Regulam 6. Custodiam vestium. Circa capitis vero tegimentum, iis qui imposterum ad Societatem Coadiutoris vestiuntur sunt, omnino Clericalis pilei vnu, quo Sacerdotes & Scholastici vti consueverunt, interducendum esse: adempta circuunque denum Superiori, etiam Generali, dispensandi cum illa facultate. Iis verò qui iam in Societate sunt, permitti corundem vsum posse, in illis Prouinciis, in quibus consuetudo talis inuialuit.

Decimo septimo, cum hoc Decretum post quadragesima habeat de re disputationem, statutum futisset, & aliqui Patres tam pro Indicis quam pro Hispanicis Prouinciis intercessissent, rogates, ut hoc Decretum abrogaretur, vel certè nil in hanc & in alteram partem statueretur, item eadem Congregatio septima Generalis, tres in huius rei tractatione actiones & sessiones per tres dies habuit, & post multa varia que in utramque partem à variis allatae, censuit Decreto 36. in Actis impressis posito, n. 23.

Primò, nihil sibi videri in Coadiutorum capitis integrumento mutandum in iis, qui Societatem ingressi, Sacerdotum ac Scholasticorum pilei vniuntur. Is verò, qui imposterum in Europa, ad eandem Societatem accessi sunt, nullo modo vsum pilei Clericalis, quo Sacerdotes & Scholastici vniuntur, censuit permittendū. Statuitque Congregatio sententiam hanc suam, indispensabilis Decreti vim robur, habere & obtinere debere. Quod etiam diserte imposterum indicandum volui omnibus, quotquot in Societatem admitti perierint, nec alia condizione admittendos. De iis verò qui in Syriaque India Orientali & occidentali versantur, nihil impressionistarum statuendum sibi iudicauit, sed rem totam arbitrio Patris nostri relinquendam, qui pro temporum varietate, videbit quid in Domino consultum faciat, ac fieri poterit.

Porto sciendum est, in hac Congregatione septima, pro tali Decreto condendo, sua dedisse suffragia, non unius tantum Nationis Patres, sed prorsus ex omnibus Regionibus & Nationibus, aliquos in hanc iuisse sententiam.

Decimo octavo, in Societate fuerunt anno 1616, trigesita duæ Prouinciae, ex his in decem Prouinciis Indicis per Decretum septimi Congregationis

gängen

gationis non est ademptus Laicis pileus clericalis : in duodecim autem septentrionalibus Provinciis , nunquam ad hunc diem usi sunt, Societas Laici pileo Clericali; atque ita viginti duas Provincias Societas hoc Decretum non attingit. Quocirca cum decem tantum Pronincipia sunt in Italia & Hispania , in quibus vetatur Laici postea admittendis usus pilei Clericalis, aequum est , ut minor pars Societas conquecat , quando maior & numerosior quietam manet.

Decimonon in omnibus Religiosis Ordinibus eorum Conuersi seu Donati, seu Laici, non solum pileo, sed etiam modo & qualitate vestium, primo aspectu , discernuntur a Clericis eiusdem Ordinis & a Novitiis. Aequum ergo est , ut & Societas habeat suos Coadiutores pileo & vestie differentes, & quidem primo aspectu, a Sacerdotibus & Clericis.

Vigesimo Deus ipse immediate similia statuit, Nam in Reuelationibus Extrauagantibus S. Birgitae cap.35. cum Christus Dominus permisisset Fratribus Professis Regula Saluatoris ore proprio a se dictata Fratres Laicos , duos consecravit fociarios, & addidit.

Focarij, non debent habere cucullam (qua correspontet nostro pileo clericali) sed mantellam, de super tunicam, cui sit assutum caputum parvulum ut alij Religiosi. Cum verò laborant, deponant mantellam, & habeant pro illo Caputum ad hoc statutum, sicut Conuersi Ordinis sancti Benedicti, aut Bernardi, & baltheum de corio nigro.

Porro cucullus, seu, ut vocat S. Hieronymus in

Testamento Hilarionis, & S. Benedictus cap.35. Regulæ, cuculla, genus est vestimenti, inquit Alardus Gazæus Com. in lib. t. cap. 4. Inst. Cal. seu amictus, caput & humeros circumambiens & protegens: unde Cucullatus, id est, cucullo vel cucullâ induitus. Operiebant autem Monachi olim (vti & nunc) caput integrum, inquit Sozomenus libr. 3. histot. cap. 13. quod cucullum (κυριόλεπον) appellare solet, quod ostenderet servitum perinde simplicem & sinceram agere atque paros lacte narratos, quorum caput eiusmodi tiaris intulauit, ut regatur simul & sonaret. Eadem causam gestatis cuculli ait fuisse Cassianus lib.1. In stit. c.4. & S. Dorotheus doctr. 1.

Hos libros seu scripta Archivij Romani, que in hoc capite citauit anno 1516. à me lecta, post septimam Congregationem Generalem, deinde tempore Octauie Congregationis Generalis, dum disceptandum esset de hoc pileo Clericali, iusti R. P. Vincentij Caprae Generalis, accepta ex Archivio Romano, atjuli ad cubiculum R. P. Ioan. Guili. Calaueroni tunc Secretarij Congregationis ut in illis, vna cum duobus sociis suis (inter quos erat modernus R. P. Alstens Galliae, P. Franciscus Annatus) legere illa, qua in hoc capite ex illis scriptis Archivij decipheram. Legerunt, & postea istos Originales libros & scripta Archivij Romani attulerunt ad locum, in quo Conuentus Congregationis octauiae à nobis habebantur, & in mensa cui a fidebat R. P. Generalis, cum suis Secretariorum posuerunt, & toti Congregationi aspicienda exhibuerunt, & ex illis supradicta legerunt.

NICO-